

ת"פ 24155/10/14 - מדינת ישראל נגד ע ב, י ע

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 24155-10-14 מדינת ישראל נ' ע ב (עציר) ואח'
לפני כבוד השופט אהרון משניות
המאשימה
מדינת ישראל

26 ינואר 2017

נגד
הנאשמים
1. ע ב (עציר)
2. י ע

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד ירון סעדון ועו"ד נדב אוחנה

נאשם 2 וב"כ - עו"ד שי וולשטיין

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין בעניינו של נאשם 2

א. כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בשלוש עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן, ובשתי עבירות נוספות של אחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, אשר יוחסו לו בכתב אישום מתוקן.

מכתב האישום עולה כי בהזדמנות אחת, עובר ליום 17.9.2014 נאשם 1 ונאשם 2 קשרו יחדיו קשר למכירת 100 בקבוקונים של סם מסוכן מסוג מתאמפטאמין נוזלי, בכמות של 82.4 גרם, לסוכן משטרתי. לאחר מכן, במועד האמור, נאשם 2 קיבל את הסם מנאשם 1, נפגש עם הסוכן בסמוך לבנייני האומה בירושלים, ומכר לו את הסם תמורת 10,000 ₪ במזומן.

כשבועיים לאחר מכן, בשלהי ספטמבר 2014, התקשר סוכן סמוי אחר לנאשם, ולאחר התכתבות הדדית באמצעות מסרונים, סוכם תחילה כי הנאשם ימכור לו 10 בקבוקונים של סם מסוג מתאמפטאמין נוזלי, תמורת 1,400 ₪. מאוחר יותר מסר הנאשם לסוכן כי יוכל להשיג באותו יום רק בקבוקון אחד, ולבסוף ביטל הנאשם את הפגישה עם הסוכן שבה היה אמור למכור לו את הסם.

ימים בודדים לאחר מכן, עובר ליום 1.10.2014 שוב קשר הנאשם 2 קשר עם נאשם 1, למכור לסוכן המשטרתי הראשון סם מסוג מתאמפטאמין נוזלי, בכמות גדולה מבעבר, של 500 בקבוקונים, בתמורה ל-50,000 ₪. לאחר מכן, במועד

האמור, בשעת לילה, הגיעו שני הנאשמים בנפרד לאזור בנייני האומה בירושלים, ונאשם 2, שהגיע במונית מלווה בשני מאבטחים, נכנס לרכב אחר שבו היה נאשם 1, קיבל ממנו שקית ניילון שהכילה את בקבוקוני הסמים, במשקל של 472.3 גרם, ומסר את השקית לסוכן המטרתי שישב ברכבו. בעת שהסוכן בדק את כמות הסם, נעצרו שני הנאשמים.

ב. הראיות לעונש

במסגרת הטיעונים לעונש הגישה המאשימה גיליון הרשעות של הנאשם, אשר סומן תע/1, ועולה ממנו כי הנאשם הורשע לפני למעלה מעשור, בבית המשפט לנוער בירושלים בעבירה של מעשה מגונה בקטינה שלא מלאו לה 14, וכן בעבירה של גניבה, ונגזר עליו עונש של מאסר מותנה בלבד.

מנגד, הוגש לבית המשפט תסקיר מבחן, לאחר שהנאשם הופנה לשירות המבחן בהסכמת המאשימה. התסקיר מתאר את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, שהינו בן שני מתוך שמונה ילדים לאביו, אשר בהיותו בן 9 חווה טראומה קשה כתוצאה ממותה של אמו בנסיבות טרגיות, בעקבות דיכאון קשה שלקתה בו לאחר לידת אחיותיו התאומות של הנאשם. האב נישא בשנית, אולם היו מתחים בבית, שגרמו למריבות בין בני הזוג, וגם בינם ובין הנאשם ואחיו.

האב התקשה להתמודד עם הצרות שפקדו אותו, ולא השכיל לשמור על מסגרת משפחתית יציבה. המשפחה הרבתה לעבור מקומות מגורים רבים, וכתוצאה מכך נאלץ גם הנאשם לעבור בתי ספר שונים ופנימיות, שהתקשה להשתלב בהן. בגיל תיכון נשלח לפנימייה ביישוב בית חג"י לילדים בסיכון, ולדבריו חווה בה התעללות פיזית ורגשית מאחד המדריכים.

הנאשם אובחן בעבר כסובל מהפרעת התנהגות, ואף עבר שלושה אשפוזים פסיכיאטריים, אולם לא נמצא בטיפול או במעקב פסיכיאטרי. לאחר שקיבל פטור משירות צבאי על רקע מצבו הנפשי, נסע לארה"ב, והתגורר שם כשמונה שנים, שבהן עבד לפרנסתו והצליח בעסקיו. הוא שב ארצה, לאחר שהחליט להתארס עם בת זוגו, אולם בשובו ארצה נפגע שוב מאביו, אשר הוציא נגדו צו הרחקה מביתו, בשל הליך גירושין קשה שהתנהל בינו ובין אשתו השנייה.

מהתסקיר עולה כי הנאשם הכיר את שותפו לפשע דרך חבר משותף, אשר הציע לו להשתלב בשיווק תכשיר לירידה במשקל. הנאשם מסר כי לא היה מודע לכך שמדובר בסמים, אף שהעלה חשדות בעניין זה כלפי שותפו, אולם נרגע לאחר שזה שלל את חשדותיו.

במהלך מעצר הבית, השתלב הנאשם בקבוצה טיפולית לעצורי בית, השתתף במפגשים רבים של הקבוצה, היה אהוב על יתר המשתתפים, וחש כי תרם ונתרם במסגרת ההליך הטיפולי. בדיקות שתן שמסר מעת לעת נמצאו נקיות, ובשים לב לכל הנסיבות שתוארו לעיל, הגיע שירות המבחן למסקנה כי קיימים "גורמי סיכוי לשיקום ולהימנעות מהתנהגות עבריינית". לכן ממליץ שירות המבחן על עונש מאסר בעבודות שירות, ועל מאסר מותנה משמעותי, ביחד עם צו מבחן למשך שנה.

במסגרת הטיעונים לעונש, העיד אביו של הנאשם, שתיאר במילים נרגשות ובפירוט רב את הקשיים והמשברים שחווה הנאשם בילדותו ובנעורו, ואת הנסיבות שהביאו לבסוף להתדרדרותו למקום העגום שבו הוא נמצא עתה. האב ציין כי בעקבות מעצרו בתיק זה, עובר הנאשם הליך שיקום משמעותי, והביע הערכתו כי מאסר בפועל יפגע קשות בנאשם, אשר מתכנן להינשא בקרוב עם חברתו, ומבקש לפתוח בחיים חדשים ונורמטיביים.

ג. טיעוני הצדדים

על רקע האמור, סיכמו ב"כ הצדדים את טיעוניהם לעונש. ב"כ המאשימה עמדה בסיכומיה על החומרה הרבה שהייתה במעשיו של הנאשם, אשר היה מעורב בשלוש עסקאות שנועדו להביא להפצת כמויות גדולות של סם מסוכן, אשר כמות זעירה של 0.2 גרם ממנו מקימה חזקה של החזקה שלא לצריכה עצמית. אמנם אחת העסקאות לא יצאה לפועל, אולם בשתי העסקאות שבוצעו, מכר הנאשם 600 בקבוקונים של הסם במשקל כולל של כ-555גרם נטו, שהם פי 2700 ויותר, מהכמות שיש בה כדי להקים חזקה של החזקה שלא לצריכה עצמית.

ב"כ המאשימה ציינה עוד כי לנאשם היה תפקיד דומיננטי בעסקאות שבוצעו. הוא זה שדאג להבאת הסם, והוא זה שקיבל את הכסף מהסוכן שביקש לרכוש את הסם. מדובר בעסקאות מתוכננות היטב, שאם היו מתממשות כפי שתכנן הנאשם, היו עלולות לגרום נזק עצום לאוכלוסייה גדולה שהייתה עלולה לצרוך את הסם האמור. לדבריה, מדובר בנסיבות חומרה שמצדיקות ענישה מחמירה ומרתיעה, שיהיה בה כדי לתת מענה ראוי לאינטרס הציבורי שמחייב מלחמת חרמה בנגע הסמים.

ב"כ המאשימה טענה עוד כי מתחם הענישה הראוי בנסיבות שלפנינו הוא בין 3 ל-6 שנות מאסר בפועל, אולם בהתאם להסדר שנקשר בין הצדדים, היא עותרת לעונש ברף התחתון של המתחם, של 3 שנים מאסר בפועל, בתופת מאסר מותנה וקנס, וכן פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה.

מנגד, ביקש ב"כ הנאשם מבית המשפט להקל בעונשו בשל נסיבותיו האישיות הקשות, שעולות בין היתר מתסקיר המבחן. לטענתו, מדובר סם שאינו מן הנפוצים, ולכן יש לתת פחות משקל לשיקולי ההרתעה. ב"כ הנאשם ציין עוד כי הנאשם אינו סוחר סמים, אלא אדם נורמטיבי שאין לו עבר קודם בעבירות סמים, אשר נקלע לכל העניין בעקבות מצג מטעה שהוצג לו.

ב"כ הנאשם עמד בדבריו על הפער הלא סביר בין הסכמת המאשימה להגביל את עצמה לעונש של שנת מאסר אחת ביחס לנאשם 1, שלטענתו היה הדומיננטי בפרשה, ובין העונש החמור של 3 שנות מאסר שהמאשימה דורשת ביחס לנאשם 2. לדבריו, העונש המקל ביחס לנאשם 1, צריך להביא גם להקלה משמעותית בעונשו של מרשו נאשם 2.

ב"כ הנאשם ביקש גם כי בית המשפט יתחשב בהליך הטיפולי האינטנסיבי שהנאשם עבר, אשר כלל 36 פגישות שתרמו לנאשם. כמו כן, ביקש להתחשב בכך שהנאשם היה עצור כמה חודשים, וגם כאשר שוחרר ממעצר בכליאה ממשית, הוא הוסיף להיות עצור בפיקוח אלקטרוני כמעט שנה, ולאחר מכן היה במעצר בית בתנאים מגבילים מכבידים. לדבריו, מתחם הענישה הראוי בנסיבותיו של הנאשם הוא בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, לרף עליון של 18 חודשי מאסר בפועל.

לאחר הטיעונים בע"פ, התיר בית המשפט לב"כ הנאשם להוסיף טיעונים משלימים בכתב, לאחר שנודע לו כי נאשם 1 נעצר שוב והואשם בסחר בסמים. לטענתו, יש בנסיבות חדשות אלה כדי לחזק את טענתו כי נאשם 1 היה הדומיננטי שגרר את נאשם 2 ליטול חלק בפרשה זו. בטיעונים המשלימים שב ב"כ הנאשם על בקשתו להקל בעונשו של הנאשם, ולהעדיף את האינטרס השיקומי על פני האינטרס ההרתעתי.

ד. דיון והכרעה

בפתח הדברים, אני מבקש להעיר כי מתחמי הענישה שהציעו ב"כ הצדדים, נראים לי קיצוניים לשני הכיוונים, כאשר הרף התחתון שהציעה ב"כ המאשימה אינו נותן משקל ראוי לנסיבותיו הייחודיות של הנאשם, ואילו הרף העליון שהציע ב"כ

הנאשם אינו נותן משקל ראוי לנסיבות החומרה של העבירה שבה הורשע הנאשם. לכן, אני סבור כי מתחם הענישה הראוי בנסיבות שלפנינו, נמצא בין שני המתחמים שהציעו ב"כ הצדדים, כפי שאפרט להלן.

ככלל, נראה לי שהמתחם הראוי בעבירות שבהן הורשע הנאשם הוא בין 3 ל-5 שנות מאסר, כפי שעולה מהפסיקה שהגישה ב"כ המאשימה, אשר כוללת גם פסקי דין אחדים שניתנו בבית משפט זה. נראה לי כי פסק הדין הרלבנטי ביותר לעניינינו, ניתן בבית משפט זה בת"פ 49987-03-14 ע"י כב' השופט ביתן, והוא עוסק בפרשה שבה היו מעורבים שלושה עובדים זרים תאילנדים, שקשרו קשר לייבא כמות גדולה של סם מסוכן מסוג מתאמפטאמין (להלן פרשת תאילנד). במסגרת אותה פרשה, נאשם 1 הבריח לארץ אבקת סם במשקל של 984.92 גרם נטו, וכן 7,246 טבליות של הסם האמור. הסם היה אמור להיות מופץ באמצעות נאשמת 2 ובעזרת נאשם 3, אולם מעצרו בידי המשטרה קטע את התוכנית באיבה.

נאשם 1 באותה פרשה הורשע בעבירות דומות לאלה שבהן הורשע הנאשם שלפנינו, ובכללן עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה נוספת של ייבוא סם מסוכן, שניתן לראותה כמקבילה לעבירה של סחר בסם מסוכן בנסיבות שלפנינו, וכן עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. נאשמים 2 ו-3 הורשעו בעבירות קלות יותר, כל אחד בהתאם לחלקו בפרשה.

בית המשפט הפנה לפסיקה קודמת בעניינם של נאשמים שייבאו לארץ את הסם האמור, הן פסיקה של בית המשפט העליון בע"פ 4659/12 **סיריפונג נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.10.2012), והן פסיקה מחוזית, כמו למשל ת"פ (מרכז) 51034-12-10 (פורסם בנבו, 12.6.2011). בסופו של דבר, גזר בית המשפט על נאשם 1 - 48 חודשי מאסר בפועל, על נאשמת 2 - 24 חודשי מאסר בפועל, ועל נאשם 3 - 12 חודשי מאסר בפועל, כשלעונשי המאסר נלוו גם עונשי מאסר מותנים, בין 6 ל-12 חודשים.

כפי שנאמר באותו גזר דין, הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשיהם של הנאשמים, הם בין היתר, שמירת החיים והבריאות של היחיד והרבים, וכן שלום הציבור וביטחונו. עוד נאמר שם כי "השימוש בסמים גורם לנזקים בריאותיים פיזיים ונפשיים, מחולל פגיעה ופוגע בחברה בכללה. ממילא מי שמייבא לישראל סמים, תורם ליצירתן ולהתגברותן של הפגיעות האמורות", והדברים הללו שנאמרו על עבירה של ייבוא סם מסוכן, יפים גם לעבירה של סחר בסם מסוכן. על פגיעתו הקשה של הסם מסוג מתאמפטאמין, נאמר באתר הרשות למלחמה בסמים כי הוא "סם ממריץ המאפשר למשתמש להישאר ער כמה ימים. הסם גורם להזיות קשות, פרנויה, דיכאון, נטיות אובדניות ופגיעה בריאות ובכליות".

די בדברים הללו כדי ללמד על פגיעתו הקשה של הסם האמור ועל הסכנה הרבה הכרוכה בשימוש בו, ודומה כי מיותר להכביר מילים על כך. ממילא, יש בכך כדי ללמד על חומרת מעשיו של הנאשם, אשר ביצע שתי עסקאות שבהן מכר כמות רבה מאוד של הסם האמור, וקשר קשר לבצע עסקה שלישית, שלא יצא לפועל בסופו של דבר. הנאשם שלפנינו היה הדומיננטי בעסקאות שפורטו בכתב האישום: הוא זה שעמד בקשר עם הסוכן שביקש לרכוש את הסם, הוא זה שקיבל את הסם מנאשם 1, הוא זה שסיכם את המחיר והביא את הסם לרוכש, והוא זה שקיבל את הכסף עבור הסם.

בהשוואה לנאשם 1 בפרשת תאילנד, נראה כי הנסיבות של ביצוע העבירות במקרה שלפנינו קלות יותר, הן מפני שהכמות שבה סחר הנאשם, למרות שהייתה גדולה מאוד, עדיין הייתה קטנה במידה ניכרת במשקלה, פחות ממחצית, מהכמות שיובאה בפרשת תאילנד, והן מפני שבייבוא הסם לארץ יש חומרה מיוחדת, מפני שהוא מניע את כל התהליך של הסחר וההפצה, ואלמלא הוא - לא ניתן היה לקיים את שוק הסמים המקומי בסם מסוג זה שמוצאו בחו"ל (ראו

פרשת תאילנד, עמ' 21 סעיף 2, וכן עמ' 22 סעיף 5). עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שבשונה מאותה פרשה, הנאשם שלפנינו לא כשל באירוע חד פעמי, אלא ביצע שתי עסקאות, ואף קשר קשר לבצע עסקה שלישית, ואת כל נסיבות החומרה הללו, שקשורות בביצוע העבירה, יש לשקול לחובתו של הנאשם.

מנגד, יש לשקול לזכותו של הנאשם את נסיבותיו האישיות הקשות, שפורטו בהרחבה בתסקיר המבחן ובעדותו של האב, וכן את העובדה שהנאשם עבר הליך טיפולי משמעותי, הוא מתכנן להינשא בקרוב ולפתוח דף חדש בחייו. ניתן לקוות שלמד את הלקח הראוי מהמחיר הכבד שהוא משלם בשל הסתבכותו בפרשה קשה זו, וניתן להניח כי קיים סיכוי טוב לשיקומו ולהימנעותו מהתנהגות עבריינית בעתיד.

שיקול נוסף שלא ניתן להתעלם ממנו הוא העונש שהמאשימה הסכימה להגביל את עצמה אליו, ביחס לנאשם 1, שותפו של הנאשם שלפנינו בכתב האישום - שנת מאסר אחת בפועל, אשר קל במידה ניכרת מהסכמת המאשימה ביחס לנאשם שלפנינו. אף שנסיבותיו של נאשם 1 קשות וייחודיות, בהינתן העובדה שהוא לוקה בנפשו, ואף היה באשפוז פסיכיאטרי לא קצר בשנה האחרונה, יש ממש בטענת בא כוחו של הנאשם שלפנינו כי יש בכך כדי להשפיע גם על עונשו של נאשם זה. לזכותו של הנאשם ראיתי לשקול גם את העובדה שבסופו של דבר הוא הודה בכתב האישום, ובדברו האחרון הביע חרטה וצער על מעשיו, והתרשמתי כי כנים דבריו.

כאשר אני משקלל את כל הנסיבות שפורטו לעיל, נראה לי כי המתחם הראוי לענישתו של הנאשם שלפנינו הוא בין 24 ל-54 חודשי מאסר בפועל, בנוסף לעונשים נלווים. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, ראיתי לתת משקל, מעבר לכל שיקולי הקולא שפורטו לעיל, גם להגבלות שהוטלו על הנאשם לאחר שוחרר ממעצרו בכליאה ממשית בתיק זה, ובכללן מעצר בפיקוח אלקטרוני במשך כשנה ומחצה, אשר לא ניתן להתעלם ממנו, מפני שהיה בכל ההגבלות הללו, כדי לפגוע בחירותו של הנאשם ולהכביד על חייו, ולכן יש לכך גם משמעות עונשית שיש להתחשב בה.

סוף דבר, לאחר ששקלתי את מכלול נסיבותיו של הנאשם, ואת השיקולים לקולא ולחומרה שפורטו לעיל, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 26 חודשי מאסר לריצוי בפועל שמהם תנוכה תקופת המעצר של הנאשם בתיק זה (בתקופה שבין 1.10.2014 ועד 12.3.2015).
2. 12 חודשים של מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת סמים מסוג פשע.
3. קנס בסך 9,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מתום ריצוי עונש המאסר בפועל שנגזר על הנאשם.
4. אשר לרישיון הנהיגה, לפי סעיף 37א לפקודת הסמים המסוכנים, הרשעה בעבירות שבהן הורשע הנאשם מחייבת, ככלל, פסילת רישיון נהיגה למשך שנתיים. בנסיבות העניין, ובכדי להקל על הנאשם בתהליך שיקומו, אני מצמצם את משך הפסילה ל-18 חודשים, אשר 12 מתוכם יהיו בפועל, החל מיום תום ריצוי עונש המאסר בפועל שנגזר על הנאשם. 6 חודשי השלילה הנותרים יהיו על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שהנאשם לא יעבור עבירה על פקודת הסמים המסוכנים.

הודעה זכות הערעור כחוק תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ח טבת תשע"ז, 26/01/2017 במעמד הנוכחים.

אהרון משניות , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בנסיבות העניין, לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, אני מורה כי הנאשם יתייצב לתחילת עונש המאסר בפועל ביום 1.3.17 בשעה 09:00 במכלול הקליטה של כלא אשל בב"ש.

מעבר לכל הערבויות שקיימות ביחס לתנאי שחרורו של הנאשם, אני מורה גם על הוצאת צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד הנאשם. הנאשם יפקיד את דרכו עוד היום בתחנת המשטרה בבית שמש עד השעה 18:00.

ב"כ הנאשם יעדכן את בית המשפט אודות עניין זה עד יום 29.1.17.

ניתנה והודעה היום כ"ח טבת תשע"ז, 26/01/2017 במעמד הנוכחים.

אהרון משניות , שופט

שם הקלדנית: +מיכל וקנין

הוקלדעלידימיכלוקנין